

KAM NA VĚŠET? - JESENÍKY

Číslo 15, 15. září 2009

Každý máme svá oblíbená místa. Moje srdce má zálibu v Jeseníkách. Samozřejmě, že jsem pro každou krásnou krajinu a zdanými vrcholy a místy, ovšem na Jeseníky nedám dopustit.

Je to něco jiného. Velká tma zarytá hluboko pod kůži, a v srdci. Miluju je a budu se tam pořád vracet, dokud žiji. Dnes vám nabídnu dvě zajímavá místa. Vysokou holi a Jelení studánku. Pokud jste zvyklí chodit po horách, dají se oba místa spojit v jednu túru. Hlavně, pokud se nemusíte vracet zpět na parkoviště pro auto. Výchozím místem vycházku bude motorest Skátek. Vydáme se po zelené značce pár kilometrů k rozcestí Nad Skátkem. Tahle část cesty je to právě na zahájení, abychom dobře rozchodili a byli připraveni vystoupat nahoru ke Ztraceným kamenům. Protože potom nás čeká slušné stoupaní. Aby ne, když se z nějakých 867 metrů nad mořem musíme dostat až na 1250 metrů. Ale stojí to za to. Když se dostanete k rozcestníku pod Ztracené kameny a pohlédnete nahoru na tu horu kamenných kvádrů naskládaných na sebe, zatají se vám dech. Dalším nápadem bude jít dál a vylézt na vrchol té podivné pyramidy. Stačí jen vystoupat pár metrů po zelené značce a cesta na vrcholek Ztracených kamenů se najednou ukáže jako velmi snadná. Zdolá ji každý normální člověk, kameny jsou naskládané jako obrovské schody. A nejsou srovnávané, jak by se dalo očekávat, ale krásně bílé, lomené téměř do rovných ploch, semtam porostlé zelenkavým lišejníkem. Rozhled z vrcholku je výborný. O kousek dál mezi borovicím a zakřslými smrkem a křivkami, si můžete udělat piknik, jedna taková skupinka kamenů k tomu přímo svádí. Malé písečné násepky síly k dalšímu výstupu, už jen kousek a budete na hřebeni. Po kilometru mírnějším stoupání dorazíte na vrchol Pecný. A najednou jste už v 1334 nadmořských metrech. A potom lehce klesáte kolem Bělidle hory na Jelení studánku. Kromě pramene je tu také turistické útočiště, kde v nejvyšší nouzi můžete i přespát. Malá kamenná boudička s jasně zelenou stěhou je vidět už z dálky. Tím můžete svou vycházku ukončit a vrátit se zpět na Skátek, a nebo také pokračovat dále. Pokud máme ještě dost sil a času, můžeme se dál vydat po červené značce kolem Jeleního hřebetu a Vysokého máje na Kamzič. Jde stále po hřebeni, takže žádné náročné stoupaní už nás nečeká, ovšem Kamzič má 1420 metrů, takže trochu ještě vystoupáme. Nevím, jak vy, ale já do kopce obtížně batohem s nutnou výbavou - hlavně pitím, pitími, do kopce lehce funím, někdy i více, ovšem jakmile dojdou na jaký ten krpál a podívám se dolů do okolí, tak na to ihned zapomenu a je mi krásně. A z Kamzič je to jen co by kamenem dohodil na Vysokou holi (1464 m. n. m.). Zde si můžete pogratulovat, právě jsme zdolali druhou nejvyšší horu Moravy. Ta první nejvyšší, Praděd, stojí přímo před námi jako na dlani. Tak ještě pár fotek s pradědským vysílačem v pozadí a hurá, jde se dolů na Ovčárnou. Teď už nás čeká jen a jen cesta dolů z kopce, ještě se nám párkrát zasteskne po příjemné a nenáročném hřebenu. Pod sebou uvidíme Petrovy kameny, ovšem jít k nim je zakázáno, takže se jako správní turisté jen pokocháme pohledem, uděláme pár fotek a šupky hupky zase dolů. (Tak, přátelé, tohle mám po neděli v nohách... teda "jen" 12 km s převýšením asi 650 metrů... nahoru a dolů :-)) No a jsme konečně na Ovčárně. Tak hurá na autobus a do Karlovy Studánky a domů. Nebo, pokud toho ještě nemáme dost, můžeme místo kyvadlem, sejít pár kilometrů údolím Bílé Opavy do Karlovy Studánky. Ale o tom zase někdy. Pavla Vodová